

От осем месеца децата в град Априлци имат необичайно занимание - да измислят сложни думи на български. След това карат новия си съгражданин Жулиен ван Домелен да ги повтаря. И се заливат от смях. "Скоро ще ги лиша от това удоволствие - заканва се чаровният французин. - Уча усилено български, вече сривам на кирилица и разбирам почти всичко." Докато говори, Жулиен... плете. Сцената се разиграва на курс по плетиво, воден от добре познатата на нашите читатели Ваня Бонова и нейната работилница "Бонбонета". С него домакините, семейство Мария и Жулиен ван Домелен, поставят началото на бизнеса си в планинското градче. Уютната стая на местното читалище е украсена с китеници, автентични носии, икони. Курсистките, повечето млади жени от околността, са насядали на везани възглавници като на истинска седянка. Една черпи с канелени сладки, друга разрязва кървавочервена диня... "Само да знаеш каква съборетина беше тази стая - обяснява ми пловдивчанката, усяла така да омае французина, че да го накара да напусне престижната си работа в Лондон и да се засели наред Балкана. - Цял месец с Жулиен жулихме мръсотия, боядисвахме и украсявахме. Няма да развиваме класически селски туризъм. Когато дойдохме в Априлци, установихме, че на гостите не се предлагат почти никакви забавления. Решихме да запълним празнината. В същото време местните жители нямат работа и опитват да се препитават само с даване на квартири под наем. Искаме да създадем поминък и за тях. Имаме много приятели с пари и големи отпуски. Те вече не търсят традиционните туристически дестинации. Искат нещо по-различно и автентично. И ние ще им го дадем."

Мария и Жулиен извършили обстойно проучване. Бързо успели да намерят съмишленици - местни жители, майстори на занаяти, преподаватели в троянския техникум по керамика. Оказало се, че могат да организират над 30 различни забавления. Курсът по плетене е само началото. "Сега се събраха само жени от околността, парижанчето Зара - дъщеря на Жулиен от първия му брак, и една американка, попаднала случайно в България - първи равносметка Мария. - Искане да разберем дали моделът работи. Резултатът е повече от обнадеждаващ. Докато учехме лицеви и опакови бримки, една от курсистките ни почерпи с екологични сладка и сиропи. Веднага и предложихме да ги опаковаме красиво и да ги предлагаме на бъдещите гости. Друга пък се оказа майсторка на дантелите, значи и такъв курс ще организираме. Така те ще получат възможност да работят, да получават пари. А американката Шанейд вече ме попита как може да се засели в България."

Само преди осем месеца Жулиен бил един от водещите рекламни специалисти в Лондон. В английската столица той срещнал бъдещата си съпруга Мария Чунчукова. Пловдивчанката, която е бивша световна шампионка по окинавско

Българка и Балкана плениха французин

Мария и Жулиен замениха престижната си работа в Лондон с бизнес в Априлци, за да растат синчето им сред уникална природа. Туристическият им център предлага на гости от цял свят над 30 традиционни и модерни забавления, ще осигурява поминък и за местните

Седнали на везани възглавници като на истинска седянка, жени от Априлци и околността плетат и обсъждат с Жулиен (на дясната снимка) бъдещето на туристическия център "JMB Active"

През миналата зима Рафаел бил само на 5-6 месеца, но редовно придружавал татко и мама на походите им в планината

карате, работела като фитнес инструктор в престижен център за бизнесмени. "Много бързо разбрахме, че сме сродни души - обяснява ми той. - И двамата сме запалени по природосъобразния начин на живот, храним се здравословно и обичаме да изследваме света. Но не като организирани туристи, не в скъпи курорти и хотели, а с раница на гръб." Двамата луди-млади сключили брак в българското консулство в Лондон. Сватбеното им пътешествие било в Мексико. Там Мария разбрала, че очаква бебе. И се замислила къде иска да расте детето ѝ. Дали в шумния град, или след природата. Само споменала на съпруга си и той веднага прегърнал идеята да се преместят в България. Когато Жулиен съобщил, че напуска, колегите ми помислили, че е "превъртял от работа." След като изслушали подробния му бизнес план обаче, се убедили, че решението е съвсем сериозно. Дори обещаха да са сред първите клиенти на клуб "JMB Active", както са нарекли семейния тури-

Зара няма търпение да покаже на парижките си приятели снимката с татко си Жулиен от Фестивала на народната носия в Жеравна през август

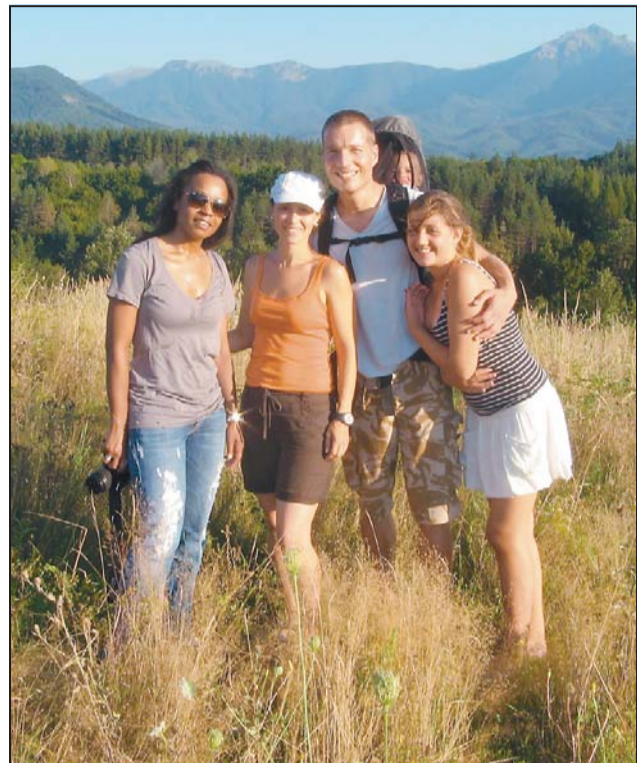
СНИМКИ
АВТОРКАТА
И АРХИВ

стически център.

"Натоварихме багажа в стария ни кемпер и с двумесечния Рафаел поехме към България - разказва Мария. - Вече си бяхме избрали Априлци. Наехме къща и... станахме балканджии." Жулиен се влюбил в природата ни от пръв поглед. Не може да се нарадва, че само след стотина метра от портата си вече е наред гора. "И дишаш с гълни гърди. Няма такава красота. Дай да те вода на билото, да видиш каква гледка се раз-

крива оттам." Но младият мъж се чувствал отговорен и към семейството си и затова веднага се захванал с организацията на туристическия център. "Първото изречение, което научих на български, беше "Това няма да стане" - обяснява ми той. - Аз им викам: "Ще стане", те пак си знаят своето. Дори не се замислят какво им говоря." Докато се бори за осъществяване на идеята си, Жулиен се сблъсква и с други странни черти от родната народопсихология.

Американката Шанейд, Мария, Жулиен и Зара на билото над Априлци. Малкият Рафаел наднича от раницата на гръба на баща си

Чуди се защо българите наричат храната мезе, не разбира как така пият ракия от сутринта, при това в делничен ден. А стане ли дума за работа, всички викат "Ела утре, пък ще видиме!" Но постепенно младото семейство създадо кръга си от съмишленици. Запознали се с фамилия, четвърто поколение грънчари. Сега едногодишният Рафаел пие вода от изписана стомничка. Оказало се, че една комшийка тъче китеници, но според Жулиен били доста старомодни. Той обаче има приятел, френски дизайнер, и вече се е уговорил с него да изготви проекти, които тъкчачката от Априлци да изпълнява. "Така китениците ще са атрактивни за туристите - убеден е той. - Съдя по нас с Мария. Донесли сме си килими от цял свят, но те са ярки и модерни като дизайн. Майсторлък е да се съхрани традицията, но да ѝ се придаде съвременна визия, привлекателна за хората от 21-и век. Ето това е една от целите ни." Семейството се срещнало с майстори на занаяти по време на Фестивала на носите в Жеравна, на надпяването в Копривщица, на традиционния фестивал в "Етъра". Намерили десетки съмишленици, надяват се да станат стотици.

Мария разпалено ми обяснява, че двамата с Жулиен не искат да са туроператори, а приятели на гостите си. Защото гид би те завел в ресторант, пък бил той и битов. Но само близък човек ще ти предложи автентични вкусотийки в кварталната кръчма, нищо че не е толкова лъскава. А когато разкриват на гостите си магията на родния фолклор, ще са редом до тях на хорото и ще припяват заедно. Затова двамата вече са редовни участници в репетициите на местния фолклорен състав и Жу-

лиен гордо ми показва стъпките на правото хоро. За по-младите си гости предвиждат езда, планинско колоездене, туристически преходи. Ще разчитат на професионални водачи и инструктори, но могат и сами да поемат тази функция. В дневната им програма по не часкатерене по баирите около Априлци. Малкият Рафаел доволно се поклаща в специална туристическа раница на гръба на баща си. "Беше снас и зимата при минус 25 градуса - хвалят се родителите. - Затова не е боледувал нито веднъж. Сутрин пие мляко не от кутия, а от кравата на съседите. Само ни е трудно да научим новите си приятели, че не трябва да му дават шоколади. Но пък баница с боза си хапва с апетит." Преди месец Жулиен участвал в първото състезание в живота си. При това по планинско бягане на 100 километра. "Изминах ги за 15 часа и станах трети", с гордост заявява 38-годишният мъж.

Мария е подготвила за бъдещите си гости специални рецепти за билкови отвари. Комбинирала е наученото в Лондон от завършените курсове по здравословно хранене с народната медицина. Вече предвкушава удоволствието от зимните вечери край камината в клуба си, когато ще точат баницы, ще месят питки и ще ги пекат на въглен. "Ще гълтаме целебния балкански въздух, ще си хортуваме с новите си приятели и ще се радваме на живота. Тогава вече никой в Априлци няма да казва "Няма да стане", а ще търчи при нас с нови и нови идеи как да възродим това прекрасно кътче от България", доволно се усмихват Мария и Жулиен ван Домелен.

ПЕПА ЙОРДАНОВА